

Ilgiausias žolynų takas – Kretingoje

*Aš - spindulys iš dieviškos minties,
Aš - atspindys - Praamžio takas iš žolelių,
Viltis, sušvitusi laukuos... Žiedų skaista...
Aš - Lietuva, aš nebyli, nes gieda Žemė...
Aš Lietuva iš Dvasios ir žvaigždžių...*

Takelio sumanytoja Danutė Kunčienė su 1000 augalų sąrašu.

Tokiais poetės Aldonos Purvinytės žodžiais buvo palydėtas Žolinčių tūkstantmečio takelio Lietuvai projektas pernai sausio 20 dieną. Būtent tuo metu buvo padaryti pirmieji Takelio užmetimai įaudžiant pušelės šakeles iš jo sumanytojos, „Žolinčių akademijos“ (klubas Kaune) prezidentės Danutės Kunčienės kiemo. Augo pušelė kieme, dvišakį savo kamieną kėlė į saulę, o šakas šakeles suko į Danutės langą. Didžiausias šakas, kurios pasiekė kaimynų teritoriją, tartum kiemo ranka būtų sustabdžiusi ir atsukusi šeiminių pusėn... Augo pušelė po Danutės langais. Atsikelia ryte šeiminkė, ateina į virtuvę, pirmiausia akis nukreipia į pušelę, į jos šakas-rankas, meiliai ištiestas prie lango. Tad ir pasveikina ją pirmąją, o vėliau su arbatos puodeliu išsina į kiemą, prisėda ant skobtinio ažuolinio suolo, pasikalba, pasitaria... Pušelė sesuo, pušelė draugė, patarėja... Pernai sausio 4-ąją, kai iškrito labai daug šlapio sniego, pušelė neatlaikė, skilo pusiau. Vieną pušelę didelėmis šeiminių Danutės ir jos vyro Vydo pastangomis pavyko išgelbėti, o kito, kad nenuėitų perniek ypatingą energetiką ir meilę savyje sukaukęs augalas, jie surinko visas smulkiąsias šakeles ir pagamino puikiausių gydomųjų tepalų ir gėrimų. Žmonės gydėsi kvėpavimo takų susirgimus, stiprino imuninę sistemą ir džiaugėsi, dėkojo už pagalbą. Na, o dalį šakelių įaudė į Takelį. Tokia buvo pradžia.

Pavasarejant, konsultuojant floristei Ritai Bagdzevičiūtei, į Takelį sugulė įvairių liaunų medelių (karklių, sedulų ir kt.) vytelės-šakelės. Ypatingai suvešėjo Takelis gegužės-birželio-liepos-rugpjūčio mėnesiais, kada pievose ir darželiuose netrūko augalų, o Lietuvos miestuose, kaimuose ir miesteliuose netrūko švenčių. Keliavo per Lietuvą Danutė ir Vydas (pastarasis buvo audimo rėmelių meistras ir vairuotojas), skynė žolynus Žemelei dėkodami ir atsiprašydami ir kvietė Lietuvos žmones įsijungti į Tūkstantmečio Takelio audimą, taip paminėti Lietuvos vardo tūkstantmetį. Audė Takelį Raseiniuose, audė Radviliškyje, Vilniuje ir Kaune, Klaipėdoje ir Kretingoje, Palangoje ir Karklėje, Tauragėje ir Kintuose, Tūkstantmečio dainų šventėje ir Kernavėje, Pažaislyje ir Gyvolių kaime pas Jadvygą Balvočiūtę... Net ir Punsko lietuvius pasiekė. Tūkstančiai žmonių audė, tūkstančio pavadinimų žolynus įaudė. Viskas tvarkingai surašyta, užfiksuota. Kada Takelis buvo baigtas ir pristatytas parodai Kaune, Vytauto Didžiojo karo muziejuje, jį išmatavo. Gražus skaičius gavosi – 38,83 metrų. Tokio ilgio takelio Lietuvoje neteko nei regėti, nei apie jį girdėti. Todėl buvo pakviesti ekspertai, patvirtinę takelio matmenis, ir taip Takelis kaip „Ilgiausias žolynų takas“ buvo užregistruotas „Factum“ agentūroje ir įtrauktas į Lietuvos rekordų knygą.

Dabar Takelis atkeliaavo į

Kretingą. Čia jo išaustos net keturios dalys. Viena dalelė buvo išausta gegužę, klubo „Atrandu save“, įsikūrusio Jokūbave, narės, žolininkės, floristės iš Baublių Staselės Gideikienės iniciatyva, antra - Dvaro šventėje, kurioje, padedant jokūbaviškių klubui, į Takelį žolynus įaudė daugiau nei penkiasdešimt kretingiškių ir jų svečių. Trečia - rugsėjį Jokūbave, kai į Žalgirio seniūniją suvažiavo fotografai iš visos Lietuvos tam, kad įamžintų žymiausias krašto žmones. O kadangi Danutės Kunčienės gimtinė šalia Jokūbavo, klubas pasikvietė ir ją įsamžinti ir takelį kartu paausti. Ketvirtą dalį iš šaknų vėlai rudenį vėl išaudė Staselė. Tačiau ne dėl to Takelis pristatomas Kretingoje, o todėl, kad čia mokėsi, o nuo 1817 metų, priėmęs vienuolio pranciškono įžadus, Kretingos vienuolyne apsigyveno Jurgis Ambraziejus Pabrėža – didis mokslininkas ir žolininkas, mokęs žmones pažinti žoles, naudoti jas gydymuisi, kaip ir „Žolinčių akademijos“ nariai, laikantys Jurgį Ambraziejų Pabrėžą savo Mokytoju. Šį Takelį jie atvežė iš Kauno į Kretingą, kad sausio 15-ąją, savo Mokytojo gimimo dieną, jį padovanotų Kretingos pranciškonų vienuolynui su viltimi, jog taip (Takelį iškabinant ant celės sienų) bus įamžintas Tėvo Ambraziejaus atminimas.

Felicija STRAMILAITĖ

„Žolinčių akademijos“ ir „Atrandu save“ klubų narė